

[Aksel Larsen.]

var visse dele af referatet, der var en ordret gengivelse af ministerens manuskript. (*Finansministeren* [Kampmann]: Jeg havde ikke manuskript, så det er umuligt.). Det fremgik i hvert fald af Ritzaus Bureaus referat, at det byggede på et manuskript. (*Finansministeren* [Kampmann]: Ja, men det har ikke været mit.). Hvis det ikke er tilfældet, beder jeg om undskyldning. (*Finansministeren* [Kampmann]: Tak!). Så koncentrerer jeg det hele om et ganske enkelt spørgsmål: Det citat, jeg bragte fra Ritzaus Bureaus referat via „Politiken“, ifølge hvilket ministeren skal have sagt, at nu må organisationsformændene holde op med at stille krav og i stedet for fremkomme med tilbud, var det rigtigt? Det er ikke nok at sige, at man kan læse den lokale presse i Sønderjylland og dør få at vide, hvad finansministeren har sagt.

Jeg er her kommet med et citat fra dagspressen, og finansministeren må da være i stand til at udtale sig om, hvorvidt han har sagt til organisationsformændene, underforstået naturligvis fagforbundsmændene: nu må I ikke stille krav, nu må I komme med tilbud. Er dette rigtigt eller ikke? Finansministeren kan forøvrigt tage ordet, så ofte han vil under denne debat, og udtale sig om ganske enkelte spørgsmål, og så kunne han samtidig benytte lejligheden til at komme ind på det, der virkelig er problemet, og som har været hovedtemaet for hans tale i Løgumkloster: de bekendte prisstigninger. Det, det drejer sig om, er kampen mod prisstigningerne, ikke kampen mod lønningerne. Det er ikke de lønstigninger, der kommer et halvt eller et helt år efter prisstigningerne, der er skyld i, at priserne er steget. Derfor skulle regeringen forsøge at mande sig op til at gøre noget mod prisstigningerne.

Om dette emne har statsministeren — og han har ikke benægtet referatet i sit eget partis hovedorgan — erklæret, at dør kan regeringen desværre ingenting gøre. Det var godt at høre fra en repræsentant fra regeringen, om det virkelig er regerings opfattelse, at den ikke engang vil forsøge at gøre noget. Jeg giver ikke noget for henvisninger til, at regeringen er en mindretalsregering. Jeg er så evig overbevist om, at det overvældende flertal af Danmarks

befolkning ikke alene er opskræmt over de prisstigninger, der sker, men forlanger grebet ind mod dem med alle de midler, der overhovedet kan findes dertil, og jeg er sikker på, at den regering, der kommer med et forslag i folketinget om at få fuldmagt til at gribe ind mod prisstigninger, urimelige priser og avancer, støttet på folkestemningen, vil være sikker på at kunne føre sit forslag igennem. Men det er naturligvis regeringen, der har udspillet. Det er et spørgsmål, om regeringen har viljen dertil. Hvis man ikke bringer disse prisstigninger til ophør, må man være klar over, at så vil alle de, der lider mest under prisstigningerne, først og fremmest arbejderne, ikke længere lide og tåle i tavshed, så vil de gå til aktion.

(Kort bemærkning).

Ordføreren for forslagsstillerne (*Bertel Dahlgaard*): Det ærede medlem hr. Aksel Larsens udtalelse til mig indeholdt en mistænkeliggørelse af det radikale venstres motiver til at foreslå nedsættelsen af dette udvalg, og det finder jeg ingen anledning til at svare på, navnlig når denne mistænkeliggørelse kommer fra en af planøkonomiens ypperstepræster. Det ærede medlem ved, at sammenligningen mellem det her foreslåede formandsskab og formandsskabet i krigstidens arbejds- og forligsnævn er uden mening.

Tholstrup: I forrige uge var der en meget heftig diskussion om, hvor stor pengeudpumpningen havde været, men man kom ikke til nogen klar erkendelse af, hvad det rigtige tal var. Et medlem påstod, at det kun var 150 mill. kr., et andet medlem, at det var over 400 mill. kr. I dag siger den højtærede finansminister, at der slet ingen pengeudpumpning har fundet sted. Hvad skal befolkningen nu tro? Skal man overlade til befolkningen at tro på sine valgte repræsentanter, eller skal offentligheden hele tiden være i tvivl om, hvad der er den rette sammenhæng? Jeg ville meget gerne, om den højtærede finansminister — det behøver ikke at ske i dag, men ved en senere lejlighed — giver en redegørelse, så enhver i landet virkelig kan se, hvor stor pengeudpumpningen har været i det sidste år.